

FAKITERMELŐK ORSZÁGOS VERSENYE

Az 1980. évi fakitermelő versenynek a Budavidéki Állami Erdő- és Vadgazdaság nyújtott színvonalas feltételeket szép környezetben. Mint a legtöbb országos fakitermelői bajnokságon, itt is két színhelyen zajlottak a versenyek. A legtöbb eseményt a festőien szép Csuzi-réten, Galgamácsa határában láthatta az érdeklődő közönség. A fadóntás és gallyazás Vácegres határában, a Galga vízgyűjtő völgyeinek egyikében, nemzetközi feltételeket megközelítő nyaras-állományban zajlott le. Minden eddiginél nagyobb létszámban jelentkeztek a csapatok és az egyéni versenyzők. 17 erdőgazdaság 19 csapatot indított, s ezek 3 fő motorfűrész-kezelőből és 1—1 fő LKT-traktorosból, illetve darus tehergépkocsi vezetőből álltak. További 5 erdőgazdaság, 1 állami gazdaság és 3 mgtsz 13 motorfűrészest, 2—2 fő traktorost és darus tehergépkocsi vezetőt indított. Így alakult ki az eddigi legmagasabb résztvevői létszám: 112 fő.

Az ez évi versenyt az erdészeti vándorgyűléssel egyidőben rendezték meg, ezért augusztus 8-án, a vándorgyűlés megnyitóján, a Gödöllői Agrártudományi Egyetem mezőgazdasági gépészmérnöki karának épülete előtt felsorakoztak a XIII. országos fakitermelő versenyen részt vevők is. Külön a fakitermelő bajnokságot hivatalosan augusztus 6-án, délután, a Budavidéki EVAG vezetőinek, a MEM Erdészeti és Faipari Hivatala és az ERTI képviselőinek, valamint a szervező AGROINFORM munkatársainak jelenlétében, a Csuzi-réten nyitották meg, ünnepélyes keretek között. Ezt követte a mindenkori versenyek izgalmas momentuma; a rajtszámok kisorsolása, ami — tekintve a még ismeretlen körülményeket — egyáltalán nem közömbös és lebecsülendő tényező.

A fűrészlánc-élesítésben, a verseny tulajdonképpeni előkészítő versenyszámában, a versenyzők egyetértésével találkozott az a megoldás, hogy a korábbi gyakorlattól eltérően, ki-ki saját fűrészláncát hozhatta. Ezt a helyszínen az ERTI szakembere egységesen tette élelenné. Az élesítés eredménye a további versenyszámokban jelentkezett, a döntés, gallyazás és darabolás során.

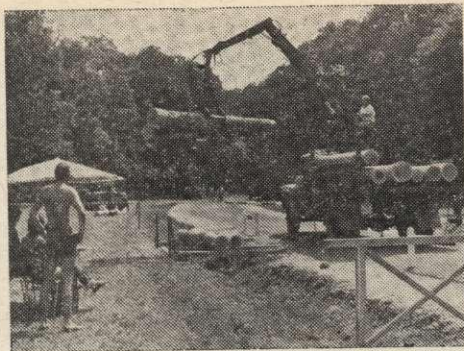
A döntés versenyszámát 35—45 cm átlagos töátmérőjű nemesnyárállományban hajtották végre. Mint mindig, alaposan próbára tette a versenyzőket ki-váltképp azért, mert a korábbi évek keményfás állományai után a felszakadásra hajlamos nyártörzsek még fokozottabb figyelmet igényeltek.

A döntés

A lánckimélő darabolás

A szállítás

A budavidékiek csapata

A gallyazás során a ledöntött fát kellett hossztolásra, illetve hosszúfás közéletésre alkalmassá felkészíteni a versenyzőknek.

A motorfűrész-szerelés már a csuzi-réti versenypályán zajlott le. Ebben a versenyszámban a régi, rutinos — nemzetközi versenyeket is megjárta — motorfűrészkes fakitermelők nyújtották a legjobb teljesítményt.

A kombinált darabolás és a lánckimélő darabolás mindig is a legtöbb közönséget vonzó versenyszám volt. Könnyű felismerni a jelentőségét és fontosságát a merőleges vágásnak, amely a felesleges túlméretből származó apadékok nagymértékben csökkenti, vagy megakadályozza a földbe vágást, amely a drága importláncok élettartamát sokszorozza meg. A feladat jelentőségének megfelelően számos, igen kiváló versenyzést láthattunk.

A közelítés LKT-s csuklós traktorral versenyszám pályafeltételei nehezebbek voltak, mint a korábbi versenyeken. A versenyzők felkészültségét igazolja, hogy a legjobbak mégis magasabb pontszámot értek el, mint két éve Kaposvár—Ropolyban. A verseny végére mind a bírói testületnek, mind a versenyzőknek az a véleménye alakult ki, hogy — hasonlóan a fűrészláncokhoz — itt is elő kell írni a jövőben, hogy a meghatározott hosszúságú „choker” bekötőköteleket a versenyzők hozzassák magukkal. Így elkerülhető lesz, hogy a verseny végére kifényesedő kötel már nem teljesen azonos feltételeket kínál a versenyzőknek.

A rakodás és szállítás ZIL gépkocsira szerelt HIAB daruval versenyszámhoz a rendező gazdaság ugyancsak magasabb szakmai követelményeket támasztó pályát épített. Mint a közelítésnél az élőfákat, itt a különböző terepakadályokat helyettesítő akadálykarók jelentettek szellemes, új megoldást. A karók tetejére helyezett „fa téglalakok” a legkisebb érintésre is leestek.

A verseny utolsó napján a vándorgyűlés résztvevői is megtekintették a rendezvényt. Bemutatókat láthattak a legjobb eredményeket elérő versenyzőktől és közösen vettek részt az ünnepélyes eredményhirdetésen.

Mind a csapatversenyt, mind a versenyszámonkénti egyéni bajnokságokat magasabb pontszámmal nyerték, mint 1978-ban. Új erdő- és vadgazdaságok léptek be a legjobbak közé, olyanok, amelyek korábban nem szerepeltek az élmezőnyben. Mindez azt igazolja, hogy a szakszerű, alapos munka és felkészülés komoly eredményeket hozhat.

A csapatverseny első három helye a következőképpen alakult:

1. Gyulaji EVAG	4764 összpontszám
2. Balatonfelvidéki EFAG	4717 összpontszám
3. Borsodi EFAG	4608 összpontszám

Az összetett egyéni bajnokság legjobbjai:

1. Palkó Vilmos (Gyulaji EVAG)	1265 pont
2. Kollár István (Kiskunsági EFAG)	1184 pont
3. K. Szabó István (Borsodi EFAG)	1164 pont

Az egyes versenyszámok 1—3. helyezettjei:

Döntés:

1. Palkó Vilmos (Gyulaji EVAG)	568 pont
2. Palkovics Antal (Balatonfelvidéki EFAG)	553 pont
3. Bakonyi Pál (Mezőföldi EVAG)	549 pont

Gallyazás:

1. Palkó Vilmos (Gyulaji EVAG)	220 pont
2. Nyári István (Budavidéki EVAG I.)	210 pont
3. Kovács Károly (Mátrai EFAG)	196 pont

Motorfűrész-szerelés:

1. Nagy Mihály (Budavidéki EVAG I.)	61 pont
2. Birnbauer Ferenc (Balatonfelvidéki EFAG)	59 pont
3. Borovics József (Zalai EFAG)	58 pont

Kombinált darabolás:

1. Babos József (Balatonfelvidéki EFAG)	168 pont
2. Birnbauer Ferenc (Balatonfelvidéki EFAG)	165 pont
3. Sipiczki Mihály (Budavidéki EVAG I.)	159 pont

Az eredményhirdetés

Lánckímélő darabolás:

1. Maczkó Ferenc (Tanulmányi ÁEG)	263 pont
2. Tóth István (Budavidéki EVAG II.)	261 pont
3. Horváth Imre (Kisalföldi EFAG)	257 pont

Közelítés:

1. Zsuk József (Felsőtisza EFAG)	657 pont
2. Oláh László (Budavidéki EVAG II.)	637 pont
3. Szabó Nándor (Gyula EFAG)	629 pont

Szállítás:

1. Szondi György (Felsőtisza EFAG)	842 pont
2. Gál Gyula (Somogyi EFAG I.)	811 pont
3. Tamási László (Balatonfelvidéki EFAG)	793 pont

Összegezésül elmondható, hogy ez a verseny is jól szolgálta erdőgazdálkodásunk nehéz, munkaigényes területének, a fakitermelésnek népszerűsítését; a jó és újabb szakmai mesterfogások elsajátítását. Erdészársadalmunknak lehetőséget teremtett egymás kölcsönös megismerésére, illetve a kialakult kapcsolatok ápolására.

Burján Árpád

634.0.924

II. ORSZÁGOS TERMELŐSZÖVETKEZETI ERDŐGAZDASÁGI NAP

BÁTYA, 1980. SZEPTEMBER 11.

A bányai Piros Paprika Mgtsz jellegzetes termesztési tájegységben, a kalocsai fűszerpaprika-termesztési körzet centrumában helyezkedik el. Fő tevékenysége zöldség- és fűszernövények termesztése. Annak ellenére, hogy erdőterülete mindössze 187 ha, a termelőszövetkezet önálló ágazatként kezeli és irányítja. Az erdőterület összefüggő ártér, alacsonytól magas fekvésig terjedő öntéstalaj, főleg homokos iszap.

A termelőszövetkezet dolgozóinak erdőszeretete, az eredményes gazdálkodás lehetőségeinek felismerése, a kutatás részéről tett ajánlások elfogadása és folyamatos megvalósítása olyan intenzív erdőgazdálkodáshoz vezetett, amelynek gazdasági eredménye a mezőgazdasági ágazatokban elért eredményekkel vetekszik. A jó gazdasági eredmény mellett a tsz felismerte az erdőgazdasági termelés nagyfokú biztonságosságának előnyét is. A vázolt körülmények és a termelőszövetkezet önkéntes vállalkozása vezettek oda, hogy a II. országos termelőszövetkezeti erdőgazdasági napot Bányán rendezzék meg. Az első ilyen rendezvény pontosan egy évvel azelőtt, 1979. szeptember 11-én, a fenyőtermesztés témakörében, Szentgotthárdon volt. Bányán a nyár- és fűztermesztés problémáit vitatták meg, a következő országos termelőszövetkezeti erdőgazdasági nap fő témaköre pedig az akáctermesztés lesz.